

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica. ii. adue[n]tus. Ser[mo] sup[er] eua[n]ge[lium].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Tertiu est inextimabilis scititas.

Primu est inuisibilis puritas: q̄ signat per h̄ q̄ asina soluta est et deinde ad ch̄m adducta. i. h̄manitas ab omni culpe ym̄culo soluta est et sic filio dei vnica p̄sonalit̄. **Uñ** glosa ordinaria sup̄ illo. Jo. ij. Qui de celo venit sup̄ om̄es est. di. q̄ h̄manitas ch̄i sumpta est de altitudine h̄mane nat̄re. scz de statu innocētie in quo nō fuit poluta aliqua macula. **Secū** est admirabilis h̄ilitas in tali h̄manitatis assumptiōe q̄ designat p̄ h̄ q̄ ch̄s sup̄ asinā ascendit q̄ est anial h̄ile. Phil. ij. Semetip̄m exinanuit formā serui accipiens in similitudine hoim̄ factus et habitu inuenit̄ vt h̄o. **In**comparabilis p̄fecto h̄ilitas deuz hoim̄ fieri. **Tertiu** est inextimabilis scititas: q̄ v̄c̄ assumpt̄ h̄manitatē omni scititate et virtute plenissimā et h̄ in euāgēllo designari p̄t̄: per h̄ q̄ dicit̄. venit sedens sup̄ asinā strātā vestimētis discipuloꝝ sup̄radicōꝝ. **Uñ** dicit̄ sapie et charitatis q̄bus excellentissime adornata est ch̄i h̄manitas ab ipso instanti cōceptiōis sue. **Jo** bene p̄phetat̄ fuerat. **Yiere. xxxj** Nouū faciet dñs sup̄ terrā. mulier circumdabit virū. i. virtuosum hoim̄ et perfectū se d̄m mentem.

Tertiu principale mysteriū est sui aduentus vtilitas q̄ p̄t̄ signari p̄ h̄ q̄ d̄ plurima aut̄ turba vestimēta. et. vsq̄ in finē. **Uñ** intelligi p̄t̄ triplex vtilitas pueniēs nobis ex aduētū filij dei in carne.

Prima est exemplatio contemnēde mundanitat̄is.

Secū est exercitatio diligēde scitatis.

Tertia est affectio appetēde felicitat̄is.

Prima est exēplatio p̄tēnēde mundanitat̄ q̄ designat p̄ hoc q̄ d̄ q̄ plurima turba strauerit vestimenta sua in via qz sicut di. **Grego.** Quid sūt terrena oīa nisi q̄m̄ corporis indumēta. **Jo** vestimēta in via sternere p̄pter reuerentiā ch̄i est terrena p̄pter eius amorē p̄tēnere: q̄ durū nulla tenus videri d̄z p̄pter exēplū ch̄i qui pro nobis paup̄ fieri voluit. **ij. Cor. viij.** Sciētis gratiā dñi nostri iesu ch̄i qm̄ cū diues esset paup̄ esset voluit vt illius inopiā diuities esset. **Secū** est exercitatio diligēde scitatis. Nam p̄pter amorē quē nobis ch̄s in carne exhibuit multi mirabilē ac

centi fuerūt ad opa sanctitat̄. **Et** h̄ signat p̄ h̄ q̄ cedebāt ramoꝝ de arborib̄ ei steri nebant in via. **Rami** em̄ virides designāt opa virtutū q̄ cedunt de arborib̄. i. de bonis volūtatib̄. **Volūtas** em̄ bona sicut affectio d̄ arbor bona. **Dacth. vij.** Nō p̄t̄ arbor bona fruct̄ malos facere. **Sed** vt sint virides semp̄ manere debēt in radice charitatis. **Br̄go.** Nihil h̄z viriditatis ramus boni operis si nō māserit in radice charitatis. **Tertia** est affectio adq̄rēndē de felicitatis q̄ signatur p̄ hoc q̄ turba q̄ p̄cedebāt et q̄ sequebant̄ clamabāt dicētes. **Osanna** filio dauid et. **In** quo signat̄ q̄ oēs et p̄cedētes ch̄i aduētū et sequeſtes saluari nō p̄t̄ nisi p̄ eū et in eius fide. **Jo** tota affectio n̄ra d̄z in eū extendi: qz vt d̄ **Act. iij.** Nō est aliud nomē sub celo datū hoibus in quo nos oporteat saluos fieri. **Multū** q̄ppe accreuit hom̄ni spes et affectio salutis obtinēde ex ei⁹ aduētū in carnē. **Hec** pauca dixim⁹ sup̄ euāgēlium p̄ allegoriā q̄bus multa alia sup̄addi p̄t̄erūt p̄ arbitriū p̄dicantis et iuxta exigentiā assistentiē audientiē. **Semp̄** aut̄ mēs res sum⁹ qm̄ p̄ nobis in carnē venit ch̄s et p̄ nobis d̄o fact⁹ ē vt nos sue diuinitat̄ participes efficeret. **Studeam⁹** itaqz per fidē et amorē sibi adherere vt tandē in regno suo nos dignet̄ cū angel̄ suscipere. **Amē** **Dñica. ij.** aduētus. **Ser.** sup̄ euāgē.

Inc vide

Ter b̄nt filiū hois veniētem in nube cū p̄tate magna et ma iestate. **Lu. xxi.** **Q̄** frequēter p̄meditari debem⁹ illud **Lūc.** Si em̄ attēte p̄pēdere mus q̄z terribid̄ erit illd̄ tūc: p̄fecto nō sic negligētēs s̄m̄ circa p̄ns nūc **Erit** ei illd̄ tūc: qm̄ nulla fieri poterit p̄nia fructuosa: nulla opatio meritoria. **Nūc** at̄ si volum⁹ et fructuose penitere et glam mereri possimus. **ij. Cor. vj.** **Ece** nūc t̄ps acceptabile ec̄c̄ nūc dies salutis. **Ne** q̄ infructuose nobis transeat salut̄ dies q̄s habem⁹ in p̄nti nūc: sp̄ studeam⁹ in mēte p̄uidere illud terribile tūc. **Sunt** aut̄ tria p̄sideranda circa hec mysteria iuxta textū euāgēllicū q̄ si b̄n pensēt sunt omnis torporis et negligentie excussiva.

Primu ē mysteriū terrifice p̄sentiōis.

Dñica. III. Aduētus Bermo

Secundū est mysteriū mirifice apparitionis.

Tertiū est mysteriū euangelice instructionis

Prīmū igit̃ rē. In euāgelio tangit̃ triplex signū terribile pcedens aduētū iudicij

Prīmū elementoz turbatio.

Secūm celestū corporū trāsmutatio.

Tertiū supnaz mutū motio.

De his aut̃ vide in opusculo de finali iudicio
Secūm est mysteriū mirifice apparitionis
venies ad iudiciū de q̃ mysterio de euāgelijū: Tūc videbūt filiū hoīs venientē in nube cū p̃tate magna et maiestate. Circa qd̃ p̃siderāda et determināda est triplex visio.

Prima est visio naturalis humanitat̃

Secūda est visio supnatural̃ claritatis.

Tertia est visio diuinalis maiestatis.

De his vide vbi s̃. Circa h̃ etiā scd̃z mysteriū tria p̃t̃ p̃siderari.

Prīmū est videntū de p̃posito specialis

vicz corporalis et localis.

Secūm est visionis distinctio sic h̃ p̃t̃

Tertiū videndi iudicij p̃cio

Tertiū est mysteriū euāgelice instructionis

om̃is que est triplex in euāgelio hodierno.

Prima est instructio delectabilis cōsolationis.

Secūda est exemplar̃ declaratiōis

Tertia est inuolabilis p̃firmatiōis.

Prima instructio dat̃ ibi: His aut̃ fuerit inapientibz rē. Secūda ibi: Et dixit illi

similitudinē Videte ficulnā rē. Tertia ibi: Amē dico vobis rē. De his vide vbi sup̃

De cor̃ nequā si ad taliū p̃sideratiōez nō emollit̃ nec ad p̃niam puocat̃; durus es lapide; durus adamāte. Terribilia vtiq̃

signa q̃ p̃cedēt iudiciū; sed in lto terribilissimus erit ip̃m iudiciū. Lxx. Terribilis est illud iudiciū et inuitabil̃ ē pena et intolerabile illud tormētū. Si aut̃ vis euadere: deserne de teip̃o et expe te a teip̃o nō p̃s. Audi Pau. dicēte: Quis si nosmetip̃os diiudicarem̃ nō vtiq̃ iudicaremur. Si h̃ fecerit viā p̃uenies et ad coronā duentes. hec ille

Iudiciū itaq̃ de nobis ip̃is factam̃ vt tūc qm̃ veniet i p̃tate mag̃: sup̃mū iudicē securi videre mereamur et ab eo eterne bñdictionis sententiā audire. Amen

Dñica. iij. aduentus Sermo sup̃ euāg.

Ques qui ventur̃ es an aliu expectam̃?

Barth. xj. Duo inter cetera a nobis exigit̃ dñs que sunt timor et amor Deut. x. Et nūc israel qd̃ dñs deus tuus petit a te nisi vt timeas eū et diligas

Idcirco sc̃ta mater ecclia in hoc sacro tpe nobis ad memoriā reducit aduētū filiū dī in carnē vt ex eius p̃sideratione p̃ficiam̃ in amore dei: p̃ponit etiā ante mentis nr̃e oculos vltimū eius aduētū q̃ venturus est ad iudiciū vt sic p̃ficiamus in timore.

Unde de hoc scd̃o aduentu possem̃ dñō dicere: Tu es q̃ ventur̃ es. Quasi dicere mus: O bone Iesu scimus qz iam venisti ostendens nobis cordis tui dulcedinē in effabilem in ope nostre redēptiōis. Et certe tu idē ip̃e ventur̃ es nec aliū expectamus ad faciendū iudiciū vbi p̃tra impiōs manifestabis iusticie tue rigore in ope retributiōis. Veni ḡ in nos interim spiritus aliter nos visitas et gratiā tuā nobis infundens in ope nostre iustificationis vt et participes fieri possim̃ redēptiōis quā tu in primo aduentu tuo fecisti: et euadere rigorem vltionis in vltimo aduentu.

Tu es em̃ ip̃e qui venturus es in mentes nostrā nec alium ibi ventur̃ expectamus. Licet autē sic accipe possem̃ verba p̃dicata: tamē ad littera aliter accipiēda sunt p̃ta a Joāne p̃ discipulos ch̃o s̃t̃ p̃p̃ta et in euāgelio hodierno recitata. In q̃ euāg. tria s̃t p̃ncipalia mysteria p̃tēplāda

Prīmū est mysteriū interrogatiōis.

Secūm est mysteriū responsionis

Tertiū est mysteriū cōmendationis.

Prīmū est rē. quia cū audisset Joānes in vinculis opa ch̃i mittēs duos de discipulis suis ait illi: Tu es q̃ venturus es an alium expectamus: quod possumus accipe fm̃ triplicē sensum

Primo fm̃ sensum historicū.

Secūdo fm̃ sensum allegoricū.

Tertio fm̃ sensum tropologicū.

Primo fm̃ sensum historicū Quoniā Joānes in carcere p̃stitit̃ sollicitus de discipuloꝝ salute dubitantū de ch̃o: misit